

VOIESCU ȘI VEI PUTE

Pe an	128	152
Pe șase luni	64	76
Pe trei luni	32	38
Pe o lună	16	19

Un exemplar 24 par.
 Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —
 Pentru Austria „ „ for. 10-v.a.

ROMANULU

LUMINEZĂ-TE ȘI VEI FI

Abonamentul în București, Păsagiulu Român No. 1. — În districte la corespondințu țării și prin post. La Paris la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. Administratoru țării D. G. P. Serrurier.

ANUNCIURILE

linia de 30 litere — 1 — leu.
 Inscrinții și reclame, lin. 5 — „

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Articolele trimise și nepublicate se voru arde. — Redactoru răspundetoriu EUGENIU CARADA.

Din cauza sărbătorii de astăzi țiarul nu va eși mâine.

București 13 Rapciune

Publicăm astăzi circularia prin care guvernul francez arată starea aptuală a Europei și explică politica sa trecută și viitoare. Recomandându-o din nou atențiunii publice credem că este bine să dăm și noi aici o scurtă analiză acestui act politic, astăzi felul precum îl înțelegem noi.

Resbelul ce s'a sfârșit, dice guvernul francez, a destrăut vechia confederațiune germană, tratatele de la 1815 și alianța Rusiei, Prusiei și Austriei, făcute toate contra Franciei. După 1815, sânta alianță intrunia contra Franciei toate popoarele de la Urali până la Rhin.

„Confederațiunea germanică conținea, cu Prusia și Austria, 80 de milioane de locuitori; ea se întindea de la Luxemburg până la Trieste, de la Baltica până la Trenta, și ne încongiura c'ua cingătorie de feră. — Germania prusiană avea înainte pe Rhin staturi secundare, dispuse a considera pe Franca ca inimica existenței și aspirațiilor naționale.

„Franca n'avea nici o putere cu care se se pōtă alia; Italia era sugrumată și supusă puterii germane, Prusia nu era nici compactă nici independentă de tradițiunile ei, Austria era cu totul ocupată de posesiunile sēle din Italia.“

Acum, dice guvernul francez, Prusia mărită și liberă de ori ce solidaritate, asicură independința Germaniei astăzi felul națiunea germană nu numai că nu se mai pōtă teme de Franca dar are încă interese a s'alia cu dēnsa; Italia este asemenea acum liberă și mare, Franca nu voiesce anesări de populațiuni străine, „o putere cărui-a nimine nu i se pōtă împotrivi împinge popoarele a se n'runi în mari grămădiri, făcēndu se dispară Staturile secundare, alianța dar este naturale între puterile cari voru se de direcțiune mișcării democratice care se manifestă pretutindine în tota Europa.“ Acesta este în scurt înțelesul acestui manifestu, care se n'chiază, arătēndu alianța ce se pōtă face între Rusia și America și reforma cea mare ce se va face îndată organizării militare a Franciei, spre a pōtă avē în ori ce momentu unu milionu și jumătate de ostire.

Metoda cu care Napoleone III, conduse politica Franciei în această pri-

FOITIA ROMANULUI

D-na de Sarens.

(Urmare).

Și în fine, dise d. de Sarens, d. Derieux nu este creditorul d-lui de Sombreuse? N'are dreptul d'ei face parte din folosul industriei lui? Și pe urmă, nu sunt deponitarii a nescē mic capitaluri pe cari sunt liberu se le întrebuntesu dupe placul meu? Dacă mi place să facu cu ele ca cu un bulgăre de zăpadă, d. de Sombreuse are ore dreptul d'a mē opri?

— Domnule de Sarens, esci unu omu minunat și reșonē mai bine de cātu ori cinc, dise Sabina. Acum v'amu probat că nu disprețuiescu pe d. de Sombreuse, imi dai voi să se mē amusū?

— Amusă-te acesta e dorința mea cea mai viuă, însă promitemi că te vei căuta.

vință, de și criticată de multe diarie, stăruiam a susține că fostu cea mai inteligentă, și care va da, care a datu deja Franciei unu din cele mai mari triumfuri. Italia, nu pōtă prospera pină ce nu-și deplina unitatea ei; de n'ar fi fostu de cātu ruina financieleru ce aducea mântinerea unei armate permanente de sute de mii de omeni, și care armată trebuia s'o mântiă pe cātu timpu Austria era înfiptă atātu de putericu în Italia, și totu este d'ajunsu spre a areta că Italia era într'unu periclu mare, pe calea unei peiri sicore. Și Italia cădēndu nu cădea și Franca, moralicesea celū pučinu, cându se perdeea opera ei cea mare, și cu dēnsa se desmădula din nou una din cele mai mari și mai puterice națiuni ale giniei latine?

Și cumu Franca ar fi putut se de Italiei uriașul cadilateru și Venezzia, fără cele mai mari și cele mai uriașe sacrificii? Și cine nu scie că, într'unu asemenea resbelu, Franca n'ar fi avut a lupta numai contra Austriei și străbate prin cele mai tari cetăți și fortificări ale Europei, ci încă a lupta contra întregii Confederațiuni germane, care avea interesu atunci ca Austria se aibă în domnia ei Venezzia și care se temea de cōtropirea Franciei. Unu asemenea resbelu, ar fi redescapatu coalițiunea celor trei puteri ale Nordulu și Franca ar fi fostu în celū mai mare periclu și naționalitățile și libertățile publice ar fi fostu din vou compromise.

Napoleone III, prin cea mai inteligentă diplomație, dobēndi deplina liberare a Italiei, se dete Venezzia și Cadilaterul Italiei prin mânele ei, sparse coalițiunea Nordulu, asicură Germania de temerile ei în privința Franciei, principiul naționalităților luă uă nouă și puterică consacrare ș'astu felu acum ea are mari și puterice aliați spre a susține, cumu dice circularia ministrului francez, „mișcarea democratică ce se manifestă pretutindine în Europa.“

Vorbindu de mișcări naționale și democratice suntemu firesce conduși la resbelul elenū ce, după toate simptomele, pare a fi în ajunū d'a lua proporțiuni uriașe, d'a deschide adică cestiunea Oriintului.

Epistole particulare ce primumu din mai multe părți ale Oriintului ne spunu antēu că, mișcarea devine din ce în ce mai generale în toate părțile Oriintului; alu douile că, Rusia lucrēază cu țaria și cu vechia-i iscusință;

Sabina promise totu ce socialu ei voi. Chiaru sēra acea ea arse ordonanța doctorelui și arucă în focu medicamentele. Ea citi multu, scrise pučinu, se culcă forte tārdu, și urmă vieția ce voia jurāndu doctorelui că urma la literă prescripțiunile sēle.

Spre sfârșitul tōmnei, ea d'abia se mai tīria. Cându d. de Sarens se speria de starea în care o vedea, Sabina lo asicura că nicl uădată n'a fostu mai bine. Obosită dimineța dupe nopti fără somnū, câte nă dată ea cădea într'unu fotoliu apucată de palpațiuni cari o inebuiău; însă ea era armată contra ei loșii cu uă energiă ce creșcea cu slăbirea ei. Mai perdată, ea și scutura capul c'ua spresione de voință selbatică, și, rădicāndu-se în picioare, își dicea: — Aide mergi, mai mergi încă, până în ziua cându nu vei mai merge de loc!

alū treile că, chiaru din Turcii superiori arū fi cumpărați de dēnsa, după vechia sistemă, astu felu că guvernul Otomanu n'ar mai fi scindū elū ēsū și în cine se se n'credă și de cine se se tēma. Se pōtē negreșitu ca multe din aceste sciri se s'ia esagerate; cunoscēndu însă cātu de bine este pregătitu țerāmulu, cātu de naturale, amu pōtē dice este rescōla; cunoscēndu că Regele Greciei, chiaru d'ar voi se oprēscă mișcarea, totu n'ar pōtē, căci pe d'ua parte este june și n'are unu trecutū în țēra care se-i dē uă mare putere, ēru pe d'alta simplimentulū naționale este întaritu în ānima Eleniloru prin secle de gloriă și de suferințe, avemū, prin toate aceste cunoscințe, temeiū a crede că se pōtē prē bine ca nicl uă putere se nu mai pōtă opri izbucnirea cea mare și care d'astă dată va fi cea definitivă.

În această stare de lucruri ce facemū noi? Nu scimū cea-a ce va fi făcēndu guvernul și prin urmare pe sēma lui remāne totă povara răspunderii precumū și totă gloria de va conducō barca Romānă pe calea cea bună.

Totu ce scimū adī suntū următōriele linie ce le reproducemū după *Independința Belgicā*:

„Correspondința Zeidler, fōiā oficiōsă din Berlin, dice că mai multe puteri s'ocupă a da Romāniei uă pozițiune de neutralitate după acea-a a Elveției și a Belgiei. S'ar invoca pentru această neutralizare precedentele creatū prin Convențiunea europeană de la 14 Nov. 1863 relativă la insulile Ioniane, în momentulū cându Englitera a renunțiatū la protectoratulū ce avea de la tratatele din 1815. Lāsāmū, se înțelege, *Correspondinței Zeidler*, responsabilitatea acestei sciri.“

Publicămū mai la vale uă reclamare a unui Primariu din comuna Cătușulu judeciulu Dimbovița, pe care o recomandām d-lui Prefectū alū judeciului și d-lorū Ministri din Intru și Justiției. Dumnilorū sciu, că nu vomū avea dreptatea pină ce nu vomū lovi cu țaria vișulū atātu de tare incuibatū în țēra.

Domnule Redactore,

În numărul de la 6 Septembre alu stimbabilulu d-v. țiaru am vēdutu că, —dāndu sēma despre cele petrecute Duminică la 4 ale corinței cu ocasiunea intruniri mai multorū cetățianu, provocată de comitetulū provisoriu alū

Diua ea făcea musică, cānta multu și și da multă mișcare. Se însemnă totu dēna pe pianulū ei acea bucată pe care o audise uă dată d. de Sombreuse, într'ua sēră pe care ea n'o uitase. Mediculū, adusū necontenit de d. de Sarens, nu obținea nicl unu răspuns. Sabina nu resimpția nimicū Ingrijitoriū; ea era bine, prē bine. Astā necontenitā linisce, pusă în comparațiune cu simptomele ce oserva, ilū turbura — Dacă în fine, nu urmași unu regimē severū, nu răspundū de nimicu, dise elū într'ua dī, sperāndu că o va face se se caute cu frica.

— Sunteti mediculū Cu-Atātu-Mai-Reu din fabulă, respunse Sabina rădēndu. Ve invitā la masă pe la anulū viitoru, totu pe timpulū acesta. Voiū avea la masă erunce māncăciosule.

— Aide, dise doctorele într'ua miscare de nerăbdare, e scrisu ca amōrea plăcerē se omōre pe tote Parisianile!

țiarulū *Ordinea*, — după ce arătați că unii din d-nii membrii ai acelu comitetu au espresū ideia că astă-dī numai pōtū fi partite în țēra, și că prin urmare nu mai este trebuința ca cineva se facă uă profesiune de credință, imi faceți onōrea a me cita pīntre acele persoane ce au susținutū din contra că, la noi ca în ori-ce țēra ce are unu guvernū represintativū, suntū partite și nu pōtū se nu fiā, și că prin urmare membrii acelu onorabile comitetu, cându cerū concursulū cetățianilorū, ca comitetu pentru alegeri, trebuēsū se și arate profesiunea lorū de credință.

Este forte adevēratu, d-le Redactore, că am susținutū acestā. Am vēdutu însă în *Ordinea* de Joui ca respunsū la acestā dare de sēmā a d-v. unu articlu alū d-lui Pascalū, prin care d-sa se silisce a dovedi că astă-dī în țēra la noi, în urma constituțiunii ce avemū, partitele n'mai uū rațiunea lorū d'a fi.

D-le Redactore, dacă d. Pascalū are uă asemenea convicțiune, dacă d. Pascalū crede că constituțiunea nōstră este astu felu în cātu partitele nu mai uū rațiunea lorū d'a fi, mē mirū cumu d-sa n'a cătatā a da acestei opere epitetulū ce meritā se-lū pōrte, acela, adică d'a fi cea mai mare descoperire ce omōnirea a pututū și va pōtē face ver-uă dată. În adevēru, ce descoperire va pōtē egala gāsirea unei constituțiuni în care partitele se nu mai albā rațiunea lorū d'a fi, în care totū locuitorii unel țere, ca unu singuru omū și într'ua singurā voce, se lucreze? Ce operā mai mare decātu uă asemenea constituțiune alū cărei rezultatū este d'a face din sciințele politice sciințe positive, sciințe totu așia de esnete precumū suntū matematicile, sciințe unde tote principiile proclamate suntū adevēruri totu așia de necontestate și necontestabili, precumū 2 și cu 2 facū 4?

Ceea ce mē mirū încă este cumu, dacă d. Pascalū are uă asemenea convicțiune, lasā acestā opere se nu fiā cunoscutā de cātu în țēra romānescă, cumu n'o imprime în toate limbele ca se facū unu serviciu nu numai națiunii romānescē, daru tutulorū națiunilorū? Cumu d. Pascalū nu dice Francesilorū, Englesilorū, Italianilorū, nu spune tutulorū națiunilorū: — daru ce suntū aceste lupte de principie politice între d-v. d'ei-vē uă constituțiune ca noi, sēu mai bine traduceți constituțiunea nōstră, și aceste partite, ce esistā astă-dī și care impedează mersulū lucrărilorū, nu vorū mai avē rațiunea lorū d'a esista! — Si suntū sicuru, cându d.

— Pe toate chiaru pe mine! respunse ea.

D-na de Sarens se apropiā de pianū cāntāndā incetū, și incepu pe urmă uă mare arie. Mediculū o ascultă câte-va minute, și pe urmă eși rădicāndu din umere. Cându ușia se închise, mânele Sabinel aluneceară d'a lungulū fotoliulu, capulū sēu se plecă spre peptū, și într'ua pozițiune care arita sfârșirea: — Suntū sfărāmatā! și opti ea.

Intr'ua dimineța, Estella nebanū de veselie ii anunțā că d. de Sombreuse era aprōpe se sosēsca. Ea avea sciri de la elū din Marsilia. În doue-deci și patru de ore elū va fi la Paris.

— Plāngū și ridū, dise ea. Ideia că așū fi pututū se-lū perdū imi dā unu fiorū. Scii tu? Am se-lū vedā, am se-l vorbescū! Al nu-lū voiū mai lāsā se plecă singuru!

D-na de Sarens mișcă cu repedi-

Pascalū alū nostru i-arū convinge despre acestā, Pascalū celū mare n'arū fi de cātu unu pigmeu pe lingā d-sa.

Daru din nenorocirea d-lui Pascalū, și din nenorocirea Romānilorū, — căci așū fi doritū din sufletū ca unu romānu se aducā unu asemenea scrișitū omōniri, — mi-o tēmā că acelu la care d-sa s'ar adresa cu asemenea cuvinte se nu-lū convingā de contrariu, se nu-lū convingā că și constituțiunea nōstră nu este mai prefectă de cātu cele-l-alte constituțiuni, că și în urma acestei constituțiuni orū se fiā la noi partite, precumū suntū în toate părțile lumēi.

Se înțelege de sine că nu vorbimū aci de cātu de partite de principie ēru nu de partite de persoane. Ei bine, aceste partite vorū avē, credemū, totu dēna rațiunea lorū d'a esista într'unu guvernū parlamentariu. Și suntemū sicuri că, dacă d. Pascalū și-ar fi datū ostēnēla a căuta seriōsu caracterulū distinctivū alū acestei forme de guvernū n'ar fi pututū ajunge la ideia că din momentulū ce esista uă constituțiune, prin care se aședā, ca formā de guvernū, guvernulū represintativū, partite nu mai pōtū fi, ci din contra ar fi trebuitū se vēdā în acestū guverāu, într'unu modū inevitabile, partitele, căci rotagiulū sēu nu este basatū de cātu pe ideia esistenței lorū.

În adevēru cându sciința politică s'a opritū la acestā formā de guvernū ca la forma cea mai perfectă putincioasă, cându națiunile civilizate o au admisū ca forma ce le pōtē asicura linisce și uă bună administrațiune, motivulū n'a fostu altulū de cātu pentru că o vēdūtū în guvernulū parlamentariu realizarea unei forme de guvernū în care puterile statului suntū astu felu combinate, în cātu ele se nu pōtā face nimicū fără a discuta și a convinge pe administrați cā ceia ce facū este conformū cu rațiunea, cu dreptatea; unde administrațiilorū li se dā necontenitū mișloculū d'a pōtē ataca faptele guvernului în camerā, prin mandatari sēi, — în publicū, prin organulū presēi, — și unde guvernulū necontenitū este datorū, pentru a pōtē ședē cu demnitate la înălțimea seā, — se respundā la atacurile ce se ficū și dintr'ua parte și se lasā mișloculū d'a vedē lumina și d'a deveni realitate cându are rațiunea pentru dēnsa; unde, cu alte cuvinte, minoritățile de astă-dī se lasā mișloculū ca într'unu modū legal se pōtā deveni mēne majoritate.

Ei bine, cându acestā formā de guvernū aședā ca mișloculū sēu de gu-

ciune uă evantaiie pe care o avea în mână. Ea tuși de done sēu de trei ori. Tu-lū iubesci multū? dise ea.

— Cumu ilū iubescū!... A venitū tārdu daru a venitū tare.

— Ei bine! îndată ce Paul va fi aci tu-mi vi-lū oi trimite.

— O! fi liniscitā, elū va scī se gāsēsca drumulū casei tale fără se ilū aritū. Imi scie elū vr'ū datā fără se-mi vorbēsca de tine?

Sabina se uitā la statueta.

— Totu trimite-lū, dise ea, ar putea se uite totu reveđēndu-te. A dā'mainte că ședū totu la Cāmpii-Elisei.

Doue zile dupe acestā, i se anunțā. d. de Sombreuse. Ea deveni d'ua datā forte roșiā, și iarā-și îndată galbenā grozavū.

— Spuneți se intro! dise ea.

Ușia se deschise. Sabina voi se se scōle și remase ca legatā de fotoliu

vernare discuțiunea, plăcă neapăratu de la ideea că toți oamenii nu pot vedea lucrurile totu într'unu felu, plăcă de la ideea diversității opiniunilor, și priu urmare presupune partite: căci ce va se dăcă partitele de cătu unirea mai multor individe pentru aceea-și ideă? Cându daru unu guvernă este întemeiatu pe ideea de partite, cumu putem dăcă, fără a căde în cea mai mare eroră, că partite-le nu mai au rațiunea loră a existe supțu acelă guvernă?

D. Pascalu n'ar fi pututu încă susține această ideă decât ar fi avut în memorie art. 129 din Constituțiune.

Și n'adeveru, dacă legiuitorul a dăsu că constituțiunea se pôte modifica, a plecat neapăratu de la ideea că oamenii de mâne pot se nu vedă lucrurile totu astu-felu cumu le au vedutu cel de astă-đi; legiuitorul și-a dăsu, — și fôrte cu cuvântu, — această constituțiune, ca ori ce operă omenescă, nu pôte satisfacé tôte dorințele, că pôte daru se fia oameni de alte idie decâtu a celor ce au votatū constituțiunea de astă-đi, de alte opinii, de alte principie și prin urmare de altă partita. Așa daru ar fi vedutu că partitele pot se existe, chiaru uă constituțiune fiindu pusă în lucrare.

Pentru ce D. Pascalu nu și-a pusă această simplă cestiune; carisuntū atributele unu guvernă? — luată această vorbă în înțelesul ei generale de putere legiuitoră și putere executivă, — și, — vedându cătu știința politică și practică guvernamentală este divizată asupra acestu punctu, — ar fi dăsu neapăratu că, cu tôte că avem uă constituțiune, partitele totu o se existe în noi, căci nu se pôte ca toți oamenii se fia d'acordū asupra acestorū atribute. Se voru găsi oameni, — după cumu se și găsesc, — cari se credă că rolul guvernului trebuie se se mărginescă numai a garanța viața, averea, onora și libertatea indivizilor și nimicū mai multu, cari voru susține că guvernul este unu rēu necesariu, și ca rēu nu are justificatiune de cătu în limita necesității, și că priu urmare celū mai bunu guvernă ar fi acela care ar guvernă mai puțin. Se voru găsi alții cari voru dăcă din contra că rolul guvernului nu este numai a impede cărul daru încă a face și binele, că elu trebuie se aibă unu rol activu pentru progresu și civilizațiune, și că prin urmare celū mai bunu guvernă ar fi acela care ar guvernă mai multu. Decă acum s'ar fi gânditu D. Pascalu, între aceste două sisteme opuse, câte sisteme intermediarie suntū, că tôte aceste sisteme pot se avea partisanii lorū, atunci neapăratu n'ar fi pututu dăcă uă dată uă constituțiune votatū partite nu mai pot se fia în țără la noi. — Ce va dăcă încă D. Pascalu cându își va aduce a-minte de partitele ce suntū și pot se fia cându este vorba în practică a determina atributele fiă-cării din puterile statulu și de rolulu ce fiă-care dintr'ensele în fața celei-alte? Se nu-mi

dăcă d. Pascalu că aceste lupte nu mai pot se avea rațiunea loră d'a fi, pe cătu timpū uă constituțiune specifică căderile fie-cării dintr'ensele, — căci îi vomu răspunde că ori cătu de perfectă ar fi uă constituțiune, ea nu pôte fi atăt de perfectă ca se nu lase a se rădica discuțiunū din partea acelorū ce dupe credințele lorū politice, voiescū a ține susū autoritatea puterii executive, s'eu din contra a se lupta pentru omnipotința camerei reprezentanților.

Decă acum lăsându teoria vomu examina practica, nu vomu găsi uă țără în lume care se aibă unu guvernă reprezentativu fără se existe partite. Ei bine, unu faptū așa de constante și așa de generale ar fi fostu, credū, îndestulū ca se facă pe onorabilele d. Pascalu nu numai a nu crede, daru nici măcaru a se îndouă unu minutū că noi ne vomu deosebi de cele-lalte națiuni în astă privință.

Cătu pentru partitele din Anglia, Franca etc, alu cărorū nume d-sa citesă pentru a trage consecința că aceste partite n'au rațiunea loră d'a fi în țără la noi, vomu răspunde că în adevărū numele acestorū partite n'au rațiunea loră d'a fi în țără la noi, că încă unele din aceste partite represintă nisce principie ce n'au de cătu unu caracterū locale; — daru decă aceste numiri și unele din aceste partite n'au rațiunea loră d'a fi la noi, — nu voru puté însă lipsi partitele, rezultatū alū diferinței principiorū de știință politică, a voru puté lipsi oment, de exemplu, a cărorū credințe politice, nehindū împacate cu ceea ce au, se ceră mai multu, s'eu cu alte cuvinte progresistū — precumū nu voru lipsi oameni ce voru crede că ceia ce s'a datū este destulū, s'eu conservatorū; nu voru lipsi asemenea oameni care se voiescū a restringe atributele guvernului, precumū alții din contra cari se caute a le întinde. Și aceste partite le vomu găsi în tôte țările, — cu numiri adesea ori locali, cu cereri mai mari s'eu mai mici, — daru existința lorū pretutindeni și totu deuna este uă dovadă învederată că partitele nu voru peri nici uădată.

Nu potū a nu mă mira cumu d. Pascalu a crezutū seriosū că decă constituțiunea Engliteri s'ar modifica, partitele din Englitera arū înceta! Cându amū presupune legea electorală din Englitera modificată, ea nu va puté nici uădată fi modificată în înțelesul d'a satisfacé tôte dorințele, și se voru găsi oameni cari nemulțămii de modifițiunile aduse, voru cere mai multu. Totu ceia ce credemū presupunându, de exemplu, uă modifițiune a legii electorale în înțelesul ce arū dori majoritatea partitii progresiste, este că această partitū într'uă nouă cameră se doviă partitū conservatoriă, pentru a da locul ca partitū progresistă unei alte partite alū cărūi germenū există chiaru astă-đi în parlamentul englesesc sub numirea de ultra-radicali, s'eu scōla de Manches-

ter. Și unu asemenea exemplu se vedu în timpulū revoluțiunii celei mari din Franca. În adevărū se vedură omeni ce formaū partitū progresistă într'uă cameră, se deviu în camera viitoare partitū conservatoriă, pentru a da altora locul ca partitū progresistă, și acesta nu pentru că acesti omeni își schimbaserū opiniunile lorū, — în aceste țări fôrte rarū se întâmplū ca oamenii se-și schimbe credințele lorū politice, — daru pentru că opiniunile ce avuserū și avou încă, erau retrograde în raportū cu altele ce luau nascere s'eu se desvoltaū mai multū atunci.

Pentru a termina cu exemplele ce d. Pascalu ie din țările streine, nu potū a nurădica, — în interesul verității. — erorea ce face d-sa cându crede că cuvintele de Napoleoniani, orleaniști s'eu burboniani nu represintă de cătu nisce partite de dinastie; fiă care din aceste nume represintă principie politice diferite și pentru a cita unu exemplu: Napoleone are partisanii nu pentru că este din familia lui Napoleone, ci pentru că forma sea de guvernă este aceea ce credū d'nsii a fi cea mai conformă cu dreptatea: guvernul lui Napoleone represintă pentru d'nsii guvernul democratic, egalitariu, și ecă pentru ce susținū pe Napoleone.

Se lăsămū această, daru de ce n'a observatū d. Pascalu unu lucru, că, chiaru între acei ce susținū aceeași dinastie, suntū diferințe de opinii politice? De ce n'a observatū luptele parlamentare din timpulū lui Ludovic Filip pentru a se convinge că între omenii chiaru ce susținead aceeași dinastie nu erau acelea-și principie, că erau prin urmare partite; atunci, suntemū siguri că în locū d'a trage din Franca unu exemplu pentru a ne dovedi că partite nu pot se fia în țără la noi, cu exemplul Franței din contra s'ar fi convinsū că partitele nu pot se înceta nici uădată d'a existe, și pe cătu lumea nu va fi staționară și va existe libertatea ideilor, partitele voru avea totu-deuna rațiunea loră d'a fi.

Ei bine, dacă neapăratū în politică trebuie se fia și suntū partite, apoi credū de tōtă evidenția că ori-cine se prezintă ca candidatū de deputatū, trebuie se-și arele cari suntū principiele s'ele politice, cu unu cuvântū se-și facă profesiunea sea de credință. În adevărū decă este de datoria fiă-cării alegătorū a nu da votulū s'eu decâtū pentru omeni onesti și capabili, este de datoria fiă-cării cetățianū a nu da acestū votū decâtū acelorū omeni ce au acelea-și credințe politice cu d'nsulū. Unu alesū nu se presupune a fi altū-ceva decâtū reprezentantele dorințelor și voințelor alegătorilor sei, deci pentru ce acestū alegătorū se pōtă sci decă persōna ce va alege va fi în adevărū reprezentantele acestorū dorințe, urmeză neapăratū se cunoscă credințele politice ale celui ce se propune de candidatū, prin urmare ca acesta se-și facă profesiunea sea de credință.

Acastă ideă este așa de învederată în statele reprezentative, încătū se vede la ori-ce alegere din partea oamenilor ce n'au a-și impuța nimicū în trecutulū lorū, din partea chiaru acelorū omeni ce au avutū uă viață politică nepătată din punctul de vedere alū constanței cu care au stărunitū în principiele lorū politice re'nouindū angajamentul d'a susține acelea-și principie politice ce au susținutū până-atunci. — Și după cele ce amū dăsu, această nu se pôte considera ca uă pură formulă de obiceiū, ea face se se determine căderile și datoriile atăt ale aleșilor câtū și ale alegătorilor. Ea face ca fiă-care deputatū se se convingă că nu este altū-ceva decâtū avocatulū principiorū cu cari s'a prezentatū la alegătorii sei, și prin urmare că nu pôte fără a-și călca datoria sea se pledeze în contra acestorū principie, precumū și alegătorulū se înțelegă că datoria sea este a-și căuta în alesulū s'eu unu avocatū onestū și capabil alū principiorū sale.

Și decă la noi s'a vedutu omeni cari fără șială, se mărturisescū că și-au schimbatū adesea credințele lorū politice, și alegătorii se caute a-lū alege chiaru în urmă, cauza nu este alta decâtū pentru că fiă-care dintr'ensii nu și-au făcutū uă ideă esactă de datoria unu alesū și unu alegătorū, n'au avutū simțimentulū datoriei lorū.

După cele ce amū avutū onōrea dăcă, se înțelege asemenea că nu ne putemū esplica ca cine-va se conlocraze, cându este vorba de alegeți, decâtū cu aceia ce au acelea-și credințe politice; și prin urmare nu înțelegemū ca unu cetățianū se pōtă da concursulū s'eu cu-va pentru alegeți cându nu știe principiele politice ale celui pentru care se otărăsece a lucra, cându nu vede, — căci nu i se spune, — că aceste credințe suntū acelea-și cu ale sale.

Rugându-vē a da unu locū la cele mai susū dăse în colōnele stimabilelui d-stre d'iarū, bine-voitū a primai, d-le redactore, espresiunea osebitei mele stime și considerațiunū.

Al. Giani.

CIRCULARIA

Ministrului afacerilorū esterne către Agințul diplomaticū al Franței.

Paris, 16 Septembrie.

Domule, guvernulū imperatului n'ar puté amāna mai multū timpū espresiunea simțimentulū s'eu asupra evenimentelorū ce se deplinescū în Germania. D. de Moustier avēudu a sta departe cătu-va timpū încă, Majestatea Sea mi-a datū ordinea d'a espune agințilorū sei diplomațici mobilele ce dirigū politica Sea.

Reshelulū ce a eclatatū în centrulū și în sudulū Europei a desființatū Confederațiunea germană și a constituitū definitive naționalitatea italiană. Prusia, ale cărūi limite au fostū mărite prin victoriă, domină asupra țermului dreptū

și de consiliile d-lui de Sarens. Elū merge, merge! Ca uă locomotivă... Și uă parte din ce câștigă e alū meu... E unu micū izvorū de aurū ce curge în posunarulū meu.

— Datoria lui e se-lū facă se curgă, d-ta trebuie, se-lū lași se focă ce vrea. — Aveți surisulū unei persōne care pare a sci multū.

— Credeți că bărbatulū s'eu d-tale n'a spusū la tōtă lumea că e creditorulū d'nsu? Elū a făcutū din recunoștința lui unu cântū al cărūi refrenū ne urmăresce de șese lune.

Paul amenință cu veselie pe d-na de Sarens.

— Eū gândescū că decă d. Dervieux a scrisū vorbelo acestu cântū, uă persōna care nu e departe de aci a scrisū musica.

— O! atăt de puțin! răspunde Sabina care lū observa cu cōda ochiului.

alū riului Mein. Austria a perdutū Veneția: ea este separată de Germania.

În fața astorū schimbări considerabile, tōte Statele cașeta profunde asupra responsabilității lorū; ele se întrebă care este însemnătatea păcii de curândū închiăiată, care va fi influința sea asupra ordinii europiane și asupra situațiunei internaționale a fiă-cării puteri.

Opiniunea publică, în Franca, este miscată. Ea flutură, nesigură, între bucuria d'a vedé tratatele din 1815 desființate și temerea ca puterea Prusiei se nu iē nesce proporțiunū excesive, între dorința mântinerii păcii și speranța d'a dobîndi, prin resbelū, uă mărire teritoriale. Ea aplaudē liberarea completă a Italiei, daru vrē se fia linișcită contra pericelorū ce arū puté amenința pe Sântulū Părinte.

Îndoiențele, cari agitā spiritele și cari și au resunetulū în străinătate, impunū guvernului datoria d'a spune nctedū cugetarea sea.

Franca nu pôte ave uă politică ecivocă. Dacă este lovită în interele s'ele și în puterea sea prin schimbările importante ce se facū în Germania, trebuie s'o mărturisească cu francezū și se iē măsurile necesarie spre a-și garanța securitatea. Dacă ea nu perde nimicū prin transformările ce se facū, trebuie s'o declare cu sinceritate și se resiste la temerile esagerate, la aprețiațiunile ardētore cari, aținându gelosie inter-naționale, arū voi a o ltrī afară din calea ce trebuie se urmeze.

Spre a risipi nesicuranțele și a lipsa couvingerile, trebuie a privi în totulū lorū trecutulū așa cumū era, viitorulū așa cumū se presintă.

În trecutū, ce vedemū? După 1815, sânta Alianță reuna contra Franței tōte popōrele de la Ural pînă la Rhin. Confederațiunea germanică coprireda, cu Prusia și Austria, 80 de miliōne de locuitori; ea se întindea de la Luxemburg pînă la Trieste, de la Baltica pînă la Trenta, și ne impresura c'ua cintură de ferū, susținută de cinci cetăți federale; pozițiunea nōstră strategică era lanțuită prin cele mai difical combinări teritoriale. Cea mai mică dificalitate ce puteamū ave cu Olanda s'eu cu Prusia lîngă riulū Mosella, cu Germania la Rhin cu Austria în Tirolū s'eu în Frioul, rădică în contra nōstră tōte puterile unite ale Confederațiunii. Germania austriacă, neinvinsă lîngă Adige, putea se înaintea, la momentul otăritū, pînă la Alpi. Germania prusiană avea de înaintegarda la Rhin tōte Statele secundarie, neîncetatū agitate și dispuse a considera Franca ca inamica existinței lorū și a aspirațiilor lorū.

Exceptându Spania, n'aveamū nici uă puțință d'a contracta uă alianță pe continent. Italia era bucățelită și fără putere, ea nu se putea socoti ca națiune. Prusia nu era nici destulū de compactă, nici destulū de independentă spre a se desface de tradițiunile s'ele. Austria era prē preocupată d'a conserva posesiunile s'ele în Italia ca se pōtă a se înțelege intime cu noi.

— Cu atăt mai rēu!... Atătū de puținū, e prē puținū... Vē iubescū atătū de multū încătū nu mă temū se ve dătorescū ceva.

Acestū dupe urmā cuvântū o emoțiōnă. Luați sēma, dăse ea ridēndū, imi dătorai deja pe d-na de Marsannes.

Cândū Paul trebuī se se retraga, luā amāndouē mânele slăbite ale d-nei de Sarens, și, aruncându uă privire în jurulū lui: — Am petrecutū aci fôrte plăcute ore, dăse elū, vē voiū datoria încă altele.

— Ei bine! răspunde ea, dacă îi vā mai veni gustū animel d-tale se tremure cândū veți veni aci, n'o opriți d'a tremura; cândū ar tremura mai puținū, credū că nu mă țī mai iubiți.

D. de Sombreuse se retrase gānditorū. — Ore ce are ea? Se întrebă elū. Totū ea este, și nu mai este ea.

(Va urma).

Ea avea gātulū uscatū, buzele albe. Câte-va semne ale bōlei ce avusesse rămasescū încă pe fața lui Paul. Ea'i făcu uă mulțime de cestiuni asupra stărei senătăței s'ele, pentru ca elū se n'o pōtă întreba asupra senătăței ei. Elū se apropiă de dinsa, și fără s'o asculte, îi luā mâna c'ua miscare atăt de plină de frăgeđime și de respectū în cătu ea nu se putu opri d'a iolăsa.

— Eū, nu e nimicū, dăse elū. Celurcu mare, unu călătorū care prinde frigurile? Insă d-ta? Ce mi s'a spusū? Ne faceți durerea d'a suferi? Pentru ce? Ce aveți?... Cândū cine-va are amici, trebuie se fie senătōsū.

D-na de Sarens nu se putu opri d'a fi femeia unu momentū.

— Ce! dăse ea, cu tōtă păstōresă de colo, mai suntū încă cine-va pentru d-ta?

Paul, care nu lăsase mâna Sabineī,

o duse la buzele lui. — Trebuie se ve otăritū a sci: cine-va, nu e destulū... nu veți fi nici uădată nici uă soră măcarū pentru mine... Oricine se apropiă d'ua soră cu linisce, cătu de multū s'oiubescă, ... și anima mea tremurā necontenitū de cândū va vedū.

— Lăsați-o se tremure și fiți fericitū. Sabina simți că devinea roșă vorbindū astu-felū, și se grăbi d'a dăcă: — D-na de Marsannes vē va ajuta din tōte puterile și din tōtă anima sea.

— Vē ocupați totū deuna de alții; și nu spuneți nimicū de aceea ce vē privește? N'aveți fața ce așū voi se vedū că aveți; nu suntū mulțumitū de senătatea d-tale... Cândū cine-va se scōlă dupē bōlă, e puținū camū doctore.

— A! ce avantajū! dăse d-na de Sarens pe tonulū glumei, decă numai această se câștigă călătorindū, mai bine ar fi d'a nu vedea nimicū și d'a ședeā acasă! Doctorele d-tale e unū impertinentū decă nu'i place fața

mea... Uă Parisiană n'are ore totū deuna ceva pentru a nu fi senătōsă? Cunōșceți una singură care se nu sēmene cu uă frumoșă porcelană de Sevres fôrte albă și puținū stricată? Ea mai totū-deuna parcă are se cađă în bucăți, și cu tōte aste nu se strică nici uădată. Trebuie se te otărescū a mă vedea danțândū tōtă iarna asta.

Conversațiunea se prelungi. D. de Sombreuse nu putea se se despartă multū timpū de veselie sea. — Ei bine! dăse elū, dacă nu veți danția, veți fi certată, și pentru a vē pedepsi, veți fi pusă la regimel d'a spune numai trei s'eu patru reuțăi d'ale d-tale pe đi.

— Sugramați-mē mai întēiu, se va sfirși mai curândū.

— Apropositu! suntū bogatū, s'eu acumū devinū bogatū? D. Dervieux, cumnatū-meū, acestū omū ce se ruina atătū de bine, a profitatū de exemplulū

Negreșit, pacea mult timp mântuită a putut face se se nite pericolele astoror organizării teritoriale și astoror alianțe, căci ele nu aparău formidabile de câtă când începe rebelul. Dară astă securitate precară, Franca a dobindit-o neorl cu prețul nimicirii rolului se în lume. Nu este contestabile că, în timp de patru-deci de ani, ea a găsit în picior și contra fei coalițiunea celorlă trei curți ale Nordului unite prin suvenirea învingerilor și victoriilor comune, prin principie analoge de guvernă, prin tratate solemne și simțiminte de neîncredere în privința acțiunii năstre liberale și civil-sătorie.

Dacă, acum esaminăm viitorul Europei transformată, ce garanțe presintă elă Franciei și păcii lumii? Coalițiunea celorlă trei curți de la Nord este sfărâmată. Principiul celă nouă ce domnesce în Europa este libertatea alianțelor. Tote puterile cele mari și-au redobindit unele și altele, deplinetatea independenței lor, dezvoltarea regulată a destinațiilor lor.

Prusia mărită, liberă d'acum înainte de orl ce solidaritate, asigură independența Germaniei. Franca nu trebuie să aibă nici nă temere de dinsa. Mândră de admirabila sea unitate, de naționalitatea sea indestructibilă, ea nu pôte combate seă regreta operea de asimilare ce s'a deplinit și subordina simțimintelor seă gelose principiele de naționalitate ce represintă și profesază în privința poporilor. Simțimintulă națională ală Germaniei satisfăcută, temerile se risipesc, inimiciile se sting. Imitând pe Franca, ea face ună pasă ce o apropiă eră nu o depărtază de noi.

La medă-și Italia, a cărilă lungă servitute n'a putut stinge patriotismul, este pusă în posesiunea tuturoră elementelor seă de mărire națională. Esistența modifică forțe condițiunile politice ale Europei; dară cu susceptibilitățile necegetate, seă nedreptățile trecătorie, ideile seă, principiele seă, interesele seă o apropiă de națiunea ce a versat sângeră seă ce s'o ajute a și cuceri independența.

Interesele tronului pontifical suntă asicurate prin convențiunea din 15 Septembrie. Astă convențiune va fi leale esecutată. Retragendă trupele seă din Roma, imperatulă lasă acolo, ce garanță pentru securitatea sântului Părinte, protecțiunea Franciei.

În Baltica ca și în Mediteranea se arită marinele secundarie carl suntă favorabili libertății mărilor.

Austria, desfăcută de preocupările seă italiene și germanice, ne mai usândă puterile seă în rivalități sterpe, dară concentrându-le la resăritulă Europei, represintă încă nă putere de 35 de milioane de suflete pe cari nici nă ostilitate, nici ună interesă nu le separă de Franca.

Prin ce ciudată reacțiune a trecutului asupra viitorului, opiniunea publică ar vedă nu aliași, ci inemici ai Franciei în acele națiuni liberate de ună trecută care se ne fiă ostile, chiamate la nă viață nouă, dreptate de nesce principie ce suntă ale năstre, animate de acele simțiminte de progresă cari formeză legătura pacifică a societăților moderne.

„Uă Europă mai puternică constituită, făcută mai omogenă prin divisiuni teritoriale mai precisă, este nă garanție pentru pacea continentului și nu e nici ună periclu, nici nă daună pentru națiunea năstră. Franca, cu Algeria va numera în curând 40 milioane de locuitori; Germania 37 milioane, din cari 29 în Confederațiunea de la Nord, și 8 în Confederațiunea de la Sud; Austria, 35; Italia, 26; Spania, 18. În astă împărțire a puterilor europiane, ce este eră ce ne-ar putea îngrijii?

„Trebuie a regreta dacă nă putere, ce nu se pôte învinge, împinge poporele a se intruni în mari aglomerări făcendă se despară Staturile secunda-

rie. Acastă tendință nasce din dorința d'a asicura intereseloră generală nesce garanții mai eficace. Pôte că astă tendință e inspirată de ună felie de previsiune providențială a destinațiilor lumel. Pe când poporațiunile cele vechie ale continentului, nu cresc, în teritoriile loră restrinsă, de câtă c'ă ore care zăbavă, Rusia și republica Statiloră-Unite din America, mai nainte de ună seclă, potă numera fiă-care câte nă sută milioane de omeni. Cu tote că progresulă astoror mari imperie nu suntă pentru noi ună subiectă de îngrijire, și că din potrivă aplaudăm generosele loră silințe în favorea raseloră apăsate, este în interesulă prevedătorilă ală națiuniloră din centrul Europei d'a nu romană îmbucătălite în atatea State deosebite fără putere și fără spirită publică.

„Politica trebuie se se înalte d'asupra prejudecăților înguste și meschine ale altoră timp. Imperatulă nu crede că mărirea unei țere depinde de slăbirea poporiloră ce o înconjură, și nu vede adevăratulă ecilibru decătă în dorințele satisfăcute ale națiuniloră Europei. În acăsta elă ascultă nesce convicțiuni vechie și tradițiuniloră rasei seă. Napoleone I preveduse schimbările ce se facă acum pe continentele europiane. Elă depusese germenii de naționalități nouă, în Peninsula, creandă regatulă Italiei, în Germania, făcendă se despară două sute cincăzeci și trei State independenți.

„Dacă aste considerațiuni suntă juste ș'adevurate, imperatulă a avută dreptate se priimască rolulă de mediatore, ce n'a fostă fără glorie, și d'a opri nefolositorie și dureroșe vărsări de sângeră, d'a stămpera pe învingetoriulă prin intervențiunea sea amicale, d'a îmbunătăți consecințele perderiloră, d'a urmări, printre atatea obstacole, restabilirea păcei. Din potrivă, elă n'ar fi recunoscută înalta sea responsabilitate dacă, violandă neutralitatea promisă și proclamată, s'ar fi aruncat d'ă dată în intemplierile ună mare rebelul, unul rebelulă dintr'acele carl desceptă urle de rase, și'n cari se oiocnesc națiunilă întregă. Care ar fi fostă ore, ținta acestei lupte îngagiată d'ă dată contra Prusiei, și de nevoie și contra Italiei? Uă cucerire nă mărire teritoriale! . . . Inșă guvernulă imperiale a aplicat de multă timpă deja principilă seil în materie de mărire teritoriale. Elă înțelege, a înțelesă anesioni comandate d'ă necesitate absolută, întrundind cu patria nesce poporațiuni avendă totă aceleași obiceiie totă acelu-a-și spirită națională ce noi ș'a cerut de la liberulă consimțimentă ală Savoiei ș'ală comitatului de Nisa restabilirea frontiereloră năstre naturală. Franca nu pôte dori de câtă mărire teritorială carl n'ară jeni puterica sea coesivă; însă ea trebuie totă deuna se lucrede pentru mărirea sea morale seă politică, puindă influința sea în serviciulă intereseloră celorlă mari ale civilizațiunii.

Rolulă seă este d'a cimentă înțelegerea între tote puterile cari voiescă totă d'ă dată a mărirea principilă de autoritate ș'a favorisa progresulă. Astă alianță va lua Revoluțiunii prestigiulă patronagiului ce care pretinde a acoperi cause libertății poporiloră și va păstra măriloră State luminate, înțeleptă dreptăune a mișcării democratice care se manifestă pretutindeni în Europa.

„Cu tote aste, este în emoțiunile carlă au coprișă țera ună simțimentă legiuită pe care trebuie ală recunoșce ș'ală otări. Resultatele rebeluluiă din urmă conțină nă lămurire gravă și care n'a costată nimic onorei armeloră năstre; ele ne arită necesitatea d'a perfecțiunea far' întărire organizațiunea năstră militară, pentru aperiarea teritoriuluiă năstre. Națiunea nu va lipsi la astă datorită care nu fi nă amenințare pentru nimeni; ea are dreptulă orgoliu

ală viteziei armateloră seă; susceptibilitățile seă desceptate de amintirile fasteloră seă militare, de numele și actele suveranuluiă care o guvernă, tote aste nu suntă decătă spresiunea voinței seă energice d'a menținea, în afară de ori ce atingere, rangulă și influința sea în lume.

„In resumată, din pontulă de vedere înaltă de unde guvernulă imperiale considera destinatele Europei, orizontele fi pare descurcătă de eventualități amenințătoare; nesce probleme înfricoșate, cari trebuiau se fiă resolve pentru că nu se suprimă, apășă asupra destinațiiloră poporiloră. Aceste probleme ară fi putut se se impuiă în timpă mai dificilă; ele au priimită soluțiunea loră naturale fără pre mari sdruncinări și fără concursulă primejdiosă ală pasiuniloră revoluționare.

„Uă pace care va fi întemeiată pe asemeni basi va fi nă pace durabilă.

„Cătă despre Franca, în ori ce parte va purta privirile fei, ea nu dăresce nimică care se pôte împiedeca mergerea sea, seă turbura prosperitatea sea. Păstrandă cu tote puterile relațiunilă amicale îndreptate d'ă politică care are de semne puterilă seă generositate și moderațiunea, sprijinită pe puterica sea unitate, cu geniulă seă care ș'ar aruncă rađale pretutindeni, cu avuțiile și creditulă seă care fecundăză Europa, cu puterile seă militare dezvoltate, încosjurată d'acumă înainte de Națiunilă independenți, ea va apărea nu mai puțină mare, ea va romană nu mai puțină respectată.

„Acăsta este limbagiulă ce va trebui se țineți în raporturile d-văstre cu guvernulă lângă care sunteți acreditați. „Priimiți, etc.

„LA VALETTE.“

Monitoriulă din 13 Septembrie publică ună diariu ală Consiliului de ministri prin care avendă în vedere referatulă d-lui Ministru ală financiariloră decide ce cei optă membri și optă referindari de la curtea de compturi se și conserve totă posturile până la deschideră Camerei legiuitorie, care se va pronunța asupra celorlă două membri și două referindari, cari dupe legea astelă curți urmaș a se suprima dupe doi ani de la numirea loră, termină expirată deja.

Prin decretă domnesc d. Al. Grigoriu, actualulă profesoră de matematică, de la școla comercială din Galași, s'a permutat în aceeași calitate la școla reală din Brăila, în locul d-lui Stroe Beloescu, care se permută după a sea cerere totă profesoră la vacanta catedră de matematică, cursulă inferioră de la liceulă din Bărlad.

D. Janvier Gargiulo, fostă profesoră la conservatoriulă din Bucuresci și remasă în disponibilitate, cu ocasiunea reduceriloră făcute în personalulă aceluă serviciu, s'a numită provisoră profesoră de piană la școla centrală de fete din Bucuresci.

Comuna Cătunulă 7 Septembrie 1866.

Domnule Redactore!

„In urma mărețului faptă dela 11 Februarilă, și a Constituțională circulară d-lui Ion Ghica Ministru de interne dela 16 Iuni trecută, ar fi crețută cineva că am intrat pe adevărata cale a justiției și legalității, dară din nenorocire lucrurile pe afară mergă cu totulă altă-fel. D. Arșenescu în loc se urmede frumosele și solutiviele principie din menționata circulară, nu s'a condusă și nu se conduce de câtă de pasiuni politice care ilă împingă la felurite abuzuri și ilegalități. Ca nă dovadă la cele ce arătă voiă enumera numai următoriele fapte.

1. Pe timpulă elecțiuniloră pentru camera constituțională numitulă d. Arșenescu a violat colegiulă alegătoriloră din comuna Conțești, stricandă alegerile lăcutoriloră și puindă singur alți delegați, faptă constatată prin procesulă verbală încheiată de biroă care s'a înșinată onorabilă Camere.

2. Lipsa generale care domină ađi, e de toți cunoscută, cu tote aste d-lui îndiferențe la suferințele lăcutoriloră săteni, a luat și fe câte trei lei pe đi pentru ună vătășelă care fi tri-

mite ca ajutori perceptoriloră la strângerea contribuțiuniloră. Fi va ore prevedută sau votată acăsta nouă contribuțiune?

3. Pentru că, în trecutele alegeri ale constituantei am manifestată opiniunile mele politice, care au supărată forțe multă pe d. Arșenescu fiindă contrarie credințeloră d-lui și în prevederea altoră nouă alegeri, d-lui m'a destituită din postulă de primară ce ocupamă, fără ca în termenă aprăpe de două luni de cândă a comisă acăsta ilegalitate, se mē de judecătii spre amă lua pedepsă dacă așu fi fostă culpeșu; cu tote că eu inșumă prin hărtie formale am cerută acăsta de la d. Prefectă, dară așeptarea mea a fostă deșartă.

Înjuriosele calomnie din raportulă ce care d. Arșenescu a cerută destituiră mea a fostă formale desmișcate la 4 Septembrie prin realegeră mea pentru ațreia oră de primară ală acelelă comuna, dupe încrederea ce am sciută se inspiră lăcutoriloră. Dară ne puindă luptă contra forței maiore și ne voinđă a suferi se servescă cu ună superioră care nu se conduce de câtă de patimă politice, am fostă nevoită cu o vială părere de rău pe de nă parte se demisionă, eră pe de alta am chiamat înainte d. procuroră pe d. Arșenescu pentru a și justifica calomniele și nedreptele sale acușățiuni.

E tristă înșă că d. Prefectă Văcărescu ală căruia nume e estimat de romani prin operile părintelă d-sele, și de la care toți așeptămă nă imparțială justiție, se nu cunosce mai bine omeni cu cari se servescă și cari nu voescă și nu sciă a respecta libertatea opiniuniloră și a persăneloră. Speranța remăne la dreptatea d-lui Primă ministru care credă că nu va suferi se fiă în posturile cele mai delicate nesce funcționari cari parodiază cele mai frumose și lăudabile circulare. Domnia sa a declarată că va ține cont de opiniunea publică și că va pedepsi pe toți călcătorilă de lege. Eă fi denunț pe acăsta, și așeptă ca și onorabilele tribunale la care l'am chiamat se și pronunțe sentința sa; și cu speranța ce am în dreptatea mea credă că magistratura romană care în timpilă celă mai critică a sciută se se înalte la demnitatea sea, va da probe și astădată de dreptatea tribunaleloră năstre.

Priimiți d-le Redactore etc.

N. Nechiforescu.

Domnule Redactore,

Dupe economia ce se cređă a se face la școla năstră de musică, remandă ce se nu funcționeze o clasă de violină până la facerea noulă budgetă; subsemnatulă m'am oferit a face cursă onorifică la acăsta clasă ce se nu se intrerupă studiulă, și la 3 ale corentei luni m'am presintat la onor. Ministriulă ală Culteloră și Instrucțiunei publice cu petițiunea următoare:

Domnule Ministru,

„Prin petițiunea mea din 15 Aprilă anulă corontă am avută onore a espune onor. Ministeriulă că am făcută cursulă de musică la Conservatoriulă din Paris ca stipendistă ală statului.

Mē adestamă în intrarea mea în țera se mi se încredințese o catedră la Conservatoriulă nostru de musică, conformă condițiuniloră ce mi s'au impusă la trimiteră mea în străinătate.

Fidelă angajamenteloră mele către stată, zelosă, ca Română, de prosperitatea acestei arte în România, am renunțat la ună onorariu ce mi se oferea la Paris dupe terminarea studiiloră mele, ca profesore de violină, voiă se đică, la ună viitoră, la care credemă că-lă voiă afla în Patria mea, am renunțat la fericierea posibilă a mea și a familiei mele, și am venit, repetă, ca se dau tributulă meu sciințifică patriei mele, care m'a născută și mi-a oferită mezi pentru studii, fără se amă un momentă presimțirea, ca nu Patria, ci onor. Guverne ce s'au

sucedată până la 11 Februarilă, voră înbrățișă cu atăta indiferență, sau mai justă, nici de cumă pe guvernăți seil.

„In fine veni 11 Februarilă, epocă în care se scrisese pe frontispiciulă națională: dreptate, egalitate, fraternitate și multe alte principii frumose; scrisă eră și înainte de 11 Februarilă, dară acumă eră se se puie și în aplicare.

„Considerandă tote acăstea înaltă curagiulă; și țere în speranța mea, presintă, cumă avnșeu onore a vă ațeta mai susă, onor. Ministeriulă o petițiune la 15 Aprilie trecută și predecesorele d-văstre, recunosandă legitimitatea cererei mele; a bine-voită a mē consola cu următorea rezoluțiune:

„Cererea fiindă din tote punctele de „privire dreptă, dupe esamenulă anuală, seă la cea d'ănteu vacanție ce s'ară ivi mai nainte, se va avea în „vedere.“

„Acumă, d-nule Ministru, dupe poua organizare a conservatoriuluiă a remasă vacantă catedra de violină, a-și avea dără și datorita, ca Română, și dreptulă de a solicita de la buna d-văstră voință acea catedră.

„Inșă de și omi în vedere, pozițiunea mea financiară, amă înșă în vedere și pe acăsta Statului. — Voiă a face și astă dată ună sacrificiă pentru patria mea, pe care credă ce dinsa nu numai nu-lă va respinge cu indiferență, dară pe care, speră că-lă va priimă cu căldură; de și forțe mică în adevăr, acceptă cu bucurie a face cursulă de Violină, a căria catedră este vacantă, fără nici ună remunerariă până la facerea budgetuluiă pe anulă viitoră. — Nu atătă cu speranța de a avea dreptulă la ună salariu pe viitoră, călă cu ardență dorită, de a convinge pe vorbitorilă de rău, că nu suntă numai străinilă înbrățișat dară și Romani în țera loră.

„Vă rog d-nule Ministru se bine-voită a priimă, și cu acăsta ocasiune, înalta s'imă și considerațiune ce văsuntă datoră.

Acăsta petițiune se recomandă onor Consiliu permanentă.

„Ducendă mă acolo la 10 ale cor ntelă ce se află rezultatulă și înțindă să ră pe d. secretară ală Consiliului pe care fi întrebă de pôte vedă se d'oi membri, imi đise se întă.

Apărindă în sala, mă pomeni d'ă dată cu d-lă Caligarys vice președinte Consiliului adresindă se furiosă către mine, — „cu a cui voie ai intrat aici?“ D-lă Nișescu đise d-lui Zatomid, colegiulă d-sale care întrebindă mă de cauza veniră mele ce i-o arătai, totă d-lă Caligarys cu acăși manieră adăogă. — „Catedra s'a dată unei celebrități musicale etc.“

— Prea bine responsei grăbindă a mē retrage de acolo ca se evită a nu mai ține pe d-lă Caligarys în supărare ce i ocasiuna prezența mea, și cu tote că nu'mi-am dată ostentă ca se află ce cunosințe musicale posedă d-lă pentru a me convinge de competență în acăsta artă, voiescă înșă a đice că oferta mea onorifică fu respinsă, iară catedra se dele cu plată, adică cu salariu după budgetă, ună artistă în adevăr, dară a căruă capacitate de profesore n'am onore a cunosce.

Ve rog d-le redactore se bine-voită a da locă în colonele stimabilului, d-v, điară acestei împrejurări spre a se cunosce și judeca de publică cumă onorab. Consiliu Permanente seie se apreciese economiele oferite guvernului, se priimască și se încurajaze sacrificiile ce voră a face romani.

P. G. Nișescu.

CIRCOL SUHR

Măno Joi la 15 Septembrie 1866 va avea locă în circulă Suhr nă britanță reprezentați în beneficiulă distințelă călărețe de școlă înaltă D-na Ottilia Copal.

Programa alăseă, compusă din cele mai noută și plăcute piese ale repertoriuluiă circulă voră face din acăsta reprezentați ună din cele mai plăcute. Onorabilulă publică și amatorilă de sport voră avea ocasiunea a vedea pe beneficiență călărandă școla de Campagne cu telegarilă roibă FIGARO, proprietate a D-lui Major Gherghel. D-lă Major din complexință către beneficiență a bine-voită a pune la dispozițiune pentru acăsta serată calulă seil.

Afară de acăsta mai suntă de remarcătă următorele piese: Școla superioră, călărită pe sapa englesă de pură sângeră Arabescă de d. Gustav Huttemann. Le jeu de la rose au le vol du ruban, scenă equestră, călărită de beneficiență și D-rele Oesfina și Cecilia. Frați Dupsky în incomparabile loră prpduțiună, D-ra Paulina Suhr, Albert și Francisca Suhr precumă și clownilă și gymnasticilă Scroggs, Antoni și Picardi, etc.

La finitū Mare Toarnier-Carousel și serbarea armioriloră din timpilă lui Carol Magau.

Anunțuri

Următoarele imobile ale repositului Ionița Gogu se dau în arendă și închiriere de la Sf. Gheorghe viitoru 1867, însă:
1. Vii din Valoa lui Seman Plasa Cricov jud. Prahova ca 19 pogone miei cu eramă, casă de ședere și vasele trebuințose...

De inchiriatu.

In jurnalele Reforma, No. 36, se inseră a anunțului de mai sus:
„Etajul de sus cu odăi, bucatărie, cămară, grajd și patru cai, șopron de trei trăsuri, odăi de slugi, din suburbia St. Ecaterini, strada poetu, suptu delu Mitropoliei, avându grădină și balcon pe panta acestui delu, în care au șezut d. fostu Ministru M. Cogălniceanu, se dau cu chirie de la St. Dimitrie, Octombrie în 26, anul currentu.

De inchiriatu.

Casa cu No. 25 de lângă ulicioara bisericii Oțetari: susu 5 încăperi zugrăvite, cu pivniță și beciu de desuptu; josu 4 încăperi, grajd și șopronu cu podu deasupra, puțu, curtea parvată ș. e. l.
Doritorii se voru adresa la D. Mihailu Chifaloviu, pe podulu Calitei, vis-a-vis de hanulu Gulescu casa No. 18. No. 368. 4-4q.

de vândare

Casele mele din suburbia Radu-vodă strada Oțetilor No. 2. Se vându de veci. Doritorii a se adresa la Hotelulu de Franța la d. Simeon Hociunec. (428. 7 2q.)
De arendat Proprietatea mea Chiojdeni Mari din districtulu Rimnicu Săratu, plasa Plaiului, cumu și pădurea în cantitate de 5000 pogone (dupe numita moșie) suntu de arendat. Moșia Chiojdeni posedă locuri escolinte de arătură, livezi de pruni, fînețe, Móra pe apa Rimnicului case de locutu confortabile, velniță și alte îmbunătățiri. Pădurea posedă totu felulu de lemnații, vechimea este de peste una sută ani. Aceluia ce ar arenda Pădurea i se dă preferința pentru arundarea moșiei. A se adresa la Proprietaru C. Niculescu Căță, în Bucuresci maifdanu Poștii Vechi, casa inginerulu Scarlat Popovici, diminița de la 9 pină la 10 sau în Rimnicu la casele sale. No. 428. 5-2q.r.

LOTERIE
Unu tablo ce representă O BARCA pe BOSPHOR, pictura de Domnulu Teodor Aman, proprietate a subscrisulu, se pușu în jocu cu 650 Numere a 7 Șfanți numerulu. Doritorii potu vedea tabloulu espusu la magasinulu meu casa D-lui N. Lahovari vis-a-vi de piața Teatralu unde se procură și bilete. Lotulu se va trage în Cafeneaua Fialcovschi, în ziua de 10 Noembrie viitoru 1866. Ioan Alecsiu. No. 461. 10-2q.

CIMENTU
DE I-JA CALITATE
HANU GHERMANY
42 LEI SUTA DE OCA

Direcția averi din România a Măriei-sale Principulu Domnitoru alu Serbiei Mihail M. Obrenovici, face printr'acesta cunoscutu, că direcțiunea și apărarea tuturor proceselor Măriei-Sale Principulu Mihail M. Obrenovici în România este încredințată d-lui doctoru în dreptu Aristid Pascal, căruia s'a datu procura întru acesta. Directorulu Casii M. S. Principulu. (435) Dr. Charles Patzek.

UN PIANO forte etfin de vândare, casele D. Apostolu. Strada Polona, aprupe de biserica Scaune. No. 20. (No. 447) 3-2q.

Table with 4 columns: BURSA VIENEI, MIȘCARILE PORTULUI BRAILEI, NUMELE PRODUCTELORU, BRĂILA 9 Sept., and Băi. It lists various market prices and exchange rates.

PROGRAMA COMPANIA DRAMATICA SALA BOSSEL
Compania Dramatică VA URMA reprezentările sale în SALA BOSSEL — Ea intrându în alu TREILEA ANU alu seiu, iată personalulu cu care se prezentă în acest anu:
DOAMNE
D-na FANI veche artistă, a Teatralu din Bucuresci acării renumire este necontactată și a cărui întorcere între noi este uă fericire ce am doritu.

BOLINTINEADELE
Jurnalul în versuri, răspunsu la Eumenidele D-lui Bolintineanu
Unu esemplaru 45 parale.

CIMENTU ADEVERATU de PORTLAND
LA MAGASINULU IOAN ANGHELESCU.
(Calea Mogoșoiei vis-a-vis de Palatul Domnescu.)
Au sositu și se află de vândare UĂ MARE CANTITATE de CIMENTU ADEVERATU de PORTLAND calitate garantată și precieu foarte moderatu. Se pote trimite și afară în ori ce parte a României.

INSTITUTULU TABACOPULO.
In urma celor publicate relativu la restabilirea acestui Institutu, sub-semnatare are onore a anuncia cu bucurie, că a reușitu a lăi vedea realitată cu desevășire, regulădu deja și studenții ce i se confecțu la lecțiunile și clasele respective. Prin urmare invită cu onore pe dd. părinți cari dorescu a instala copii d-lor în Institutulu seif, se bine-boiască a realiza acesta cătu de curându spre a se evita dificultățile ce întâmpinū studenții în privința lecțiunilor, cându regularea lor nu se face de la începutulu prepenimentelor.

PORTLAND-CEMENTU DE PERLMOOS.
Inscințamū pe D-nii Arhitecți și D-ni Antreprenori de clădiri despre unu mare depou permanentu susu numitulu CEMENT, care în calitate, întrece cu multu acelu englezesc, după cumu dovedeste și certificatul următoru.
APPEL & C-NIE
Ulița Covaci No. 1.
CERTIFICATU.
Sub-semnatare declarăm conform adevărulu, că PORTLAND-CEMENTULU de PELMOOS, din fabrica D-lui A. SAULLICH în PERLMOOS, introdus aici de duoi ani, s'a întrebunțat cu cel mai bun succes la tote didirile inlări, și oferă prin avantajiu cel insusesce, de a se putea amesteca cu mai mult nesip, în privirea economiei arhitectale, un preț mult mai etfin, decât acelu ale Cementulu englezesc.
Considerand aceste avantagie aflăm de a noastră dorința de a atrage atensiunea D-lor Arhitecți precum și a D-lor Antreprenori de clădiri asupra acestui Cement, și de a l recomanda fle-căruia cu tot adinsul.
Bucuresci, în August 1866.
Kuchnowscy, Fr. Ulain, C. Benesch, P. A. Tabai, Fr. Scheller, C. Enderle.
No. 424. 12-2q. r.